

F. t. Navnelov

er i brug inden for den europæisk-amerikanske kulturkreds. Blandt andet som følge heraf foreslås det – hvis de øvrige betingelser er opfyldt – at det skal være muligt som fornavn f.eks. at tage et navn, der har tradition i en kultur, der ikke skelner mellem for- og efternavne.

Herudover bør der imidlertid efter udvalgets opfattelse ikke foretages lempelser i adgangen til at tage et fornavn, der er et beskyttet efternavn. Baggrunden herfor er hensynet til slægtsfølelsen hos dem, der bærer et beskyttet efternavn, samt hensynet til at undgå en gradvis ophævelse af skellet mellem for- og efternavne. Begge disse hensyn må efter udvalgets opfattelse i denne sammenhæng tillægges en særlig vægt, da det følger af udvalgets forslag, at det skal være muligt at tage et godkendt fornavn som mellemnavn, jf. pkt. 3.3.2.

Anvendelse af titler m.v. som fornavn

Udvalget finder endvidere, at det fortsat skal være udelukket at tage titler og præfixer m.v. som fornavn, da sådanne ord og led ikke i sig selv kan anses for et egentligt fornavn.

Navne, der er upassende eller kan vække anstød

Den eksisterende praksis, hvorefter der lægges vægt på, at det ansøgte fornavn ikke er upassende eller kan vække anstød, bør efter udvalgets opfattelse videreføres. Der er således for så vidt angår denne betingelse, i modsætning til betingelsen om, at et navn ikke må være til ulempe, også et hensyn at tage til andre mennesker end den person, der skal bære navnet.

Vurderingen af, om der er tale om et stødende eller upassende navn, bør efter udvalgets opfattelse navnlig bero på en vurdering af, hvilken semantisk betydning, herunder eventuelle tilknyttede (negative) associationer, som navnet har eller kan have. Det afgørende bør således efter udvalgets opfattelse ikke være, hvad bæreren selv lægger i navnet. Veletablerede navne er normalt ikke forbundet med sådanne (negative) associationer. Nye navne, der dannes på grundlag af eksisterende ord i sproget, vil efter udvalgets opfattelse derimod – i hvert fald i begyndelsen – normalt blive forbundet med betydningen af det ord, der udgør navnets sproglige oprindelse.

Som det fremgår, er vurderingen af, om et navn er upassende eller kan vække anstød, til en vis grad af en anden karakter end vurderingen af, om der er tale om et egentligt fornavn. Udvalget foreslår derfor, at der lovfæstes en særlig regel herom.

Navnet egnet til at blive anvendt som fornavn her i landet

For så vidt angår udenlandske fornavne finder udvalget som nævnt under pkt. 2.8.1.2. vedrørende

fremmede navnetraditioner ikke, at der i relation til efternavne bør gælde forskellige regler for forskellige etniske grupper her i landet.

Dette synspunkt gør sig efter udvalgets opfattelse også gældende for fornavne.

Personer, der via deres fornavn ønsker at udtrykke et tilhørsforhold til en anden kulturkreds, eller som i øvrigt ønsker at tage et sådant navn, bør efter udvalgets opfattelse have mulighed for dette, i det omfang navnet i øvrigt ikke er til hinder for kommunikation om og med den pågældende. Det gælder også, selvom der ikke er tale om etnisk eller anden tilknytning til den pågældende kultur f.eks. i kraft af ægteskab.

Udvalget foreslår, at der fremover bør gælde en tilsvarende regel som den foreslåede regel vedrørende nydannede efternavne for nydannede fornavne, således at et fornavn ikke kan godkendes, hvis det er uegnet til at blive anvendt som fornavn her i landet.

4.1.2.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er enig i Navnelovsudvalgets overvejelser og forslag.

Ministeriet kan således tiltræde, at der opretholdes og lovfæstes krav om, at der skal være tale om et egentligt fornavn, at navnet ikke må være uegnet til at blive anvendt her i landet, og at navnet ikke må være upassende eller kunne vække anstød.

Der henvises til den foreslåede § 14, stk. 3 og bemærkningerne hertil.

*4.2. Almindeligt udbredte fornavne**4.2.1. Gældende ret*

Kirkeministeriets lister over godkendte fornavne, der kan ses på www.km.dk, rummer ca. 7.000 navne fordelt på ca. 4.000 pigenavne og ca. 3.000 drengnavne. Hertil kommer de navne, som Kirkeministeriet har godkendt efter omstændighederne eller på særlige vilkår. Endvidere kan hertil lægges de navne, der i tiden efter udsendelsen af det seneste cirkulære af 1. november 1997 om godkendte fornavne ifølge Kirkeministeriets praksis fast godkendes som fornavne. Tælles alle disse fornavne med, har Kirkeministeriet i alt godkendt knap 13.600 fornavne fordelt med godt 8.700 pigeformavne og godt 4.800 drengformavne. Disse tal kan sammenholdes med, at der ifølge Københavns Universitet, Afdeling for Navneforskning, aktuelt er knap 47.000 forskellige pigenavne og 38.000 forskellige drengnavne i brug som første fornavn i Danmark.